

ALLES WORDT DUURDER, MAAR ONZE LONEN VOLGEN NIET

STRIJDSYNDICALISME VERSTERKEN OM MEER LOON EN HOGERE UITKERINGEN AF TE DWINGEN

De energieprijzen rijzen de pan uit. Aardgas kost bijna 50% meer dan een jaar geleden: meer dan 130 euro extra op de jaarafrekening. Elektriciteit is 17% duurder dan een jaar geleden en overtreft daarmee het historische record. Brandstof is in een jaar tijd met 15% gestegen. Brood, graan, huisvesting... met uitzondering van een piek in 2017 waren de kosten van levensonderhoud in tien jaar niet zo hoog. In augustus bedroeg de inflatie in België 2,73% ten opzichte van augustus vorig jaar.

En onze lonen? Die volgen niet! De lonen bij nieuwe aanwervingen liggen vandaag zelfs 2,4% lager dan in 2019, voor de COVID-crisis. In de bankensector is er een daling met 3,7%.

In het voorjaar gingen we in actie en staakten we tegen de schandalige loonnorm van 0,4% bovenop de indexering voor dit en volgend jaar. Die loonnorm is een dictaat van de bazen dat door hun schoothondjes in de regering is opgelegd. Nu de prijzen zo hard stijgen, worden we eraan herinnerd dat de loonindexering de reële stijging van onze kosten niet volgt. De 'afgevlakte gezondheidsindex' is met slechts 2,3% gestegen, terwijl de inflatie 2,73% bedraagt en voor het armste kwart van de gezinnen zelfs 2,88%. Voor die gezinnen wegen energie en huur namelijk veel zwaarder door.

De regeringen-Dehaene I en II van christendemocraten en sociaaldemocraten legden de gezondheidsindex op in 1994. Ze haalden tabak, alcohol en brandstof uit de korf van producten waarmee de index wordt berekend. Dit werd gevolgd door de wet op de loonnorm in 1996. De index werd vervolgens verder ondergraven door de "afgevlakte gezondheidsindex" en diverse manipulaties van de korf. De prijs van elektriciteit maakt nu slechts ongeveer 3% van de prijsindex uit en huisvesting 17%. De loonwet uit 1996 legde een keurslijf op dat enkel de bazen ten goede komt. Het Interprofessioneel Akkoord (IPA) toonde dit eens te meer aan.

VOOR STRIJSYNDICALISME

Onderhandelen over een loonnorm als 0,4% heeft geen zin. Het ABVV eist terecht een grondige herziening van de loonwet. Het wetsontwerp van de PVDA en wijlen Marc Goblet (PS) stelt een indicatieve in plaats van een bindende loonnorm voor. Dat volstaat niet, maar zelfs om dit te bekomen zal er harde strijd nodig zijn.

Als we vechten, kunnen we winnen. De zorg kreeg recent meer middelen. Het volstaat niet na decennia van tekorten, maar het is een stap vooruit die mee mogelijk werd door de witte woede en de strijd van het actienetwerk 'La Santé en Lutte'/'De Zorg in Actie'. In 2018 werd het puntenpensioen van de regering-Michel afgevoerd na een massale betoging met 80.000 deelnemers, een succes dat voorbereid werd met een Pensioenkrant. Recent werd aan de

UGent het minimumloon van 14 euro per uur bekomen, ook voor het personeel in onderaanneming. Dit gebeurde door een campagne van de ACOD-delegatie die met een petitie de eis populariseerde, de militantenkern consolideerde en versterkte, bondgenoten zocht en met verschillende acties opbouwde naar een geslaagde staking op 9 maart 2020.

Er is een actieplan nodig dat een soortgelijke dynamiek kent: acties die een krachtsverhouding opbouwen en niet dienen om gewoon wat stoom af te laten. Open algemene vergaderingen in elke regio kunnen onze eisen vaststellen en een actieplan helpen uitwerken. Nationale betogingen, regionale en nationale stakingsdagen zullen nodig zijn en staan sterker op basis van een zo groot mogelijke betrokkenheid van collega's op de werkvloer, in de industriezone of in wijken. Mogelijk zullen de ABVV-activisten er aanvankelijk alleen voor staan, maar als ze tonen dat ze ernstig en vastberaden zijn in acties met perspectief, zullen de anderen wel moeten volgen.

Een dergelijk strijdplan organiseren, kan de loonwet van 1996 naar de vuilbak verwijzen. We kunnen nog verder gaan rond eisen als een minimumloon van 14 euro per uur, individualisering van alle sociale uitkeringen (in plaats van het statuut van samenwonenden) en optrekken ervan tot boven de armoedegrens, volledig herstel van de index zodat het de werkelijke levensduurte weerspiegelt, nationalisatie van de energiesector onder democratische controle en beheer van de werknemers en de gebruikers ...

Als de arbeidersbeweging er niet ernstig voor gaat, uit overdevoren voorzichtigheid of gebrek aan vertrouwen dreigen we nog meer te verliezen. De recente veroordeling van de 17 vakbondsleden van het ABVV in Luik is in dit opzicht een gevaarlijke waarschuwing. Het kapitalisme is nu op alle gebieden in crisis, we hebben geen andere keuze dan te strijden voor de belangen van diegenen die alles doen draaien: de arbeiders. Het is de hoogste tijd dat zij de wereld in eigen handen nemen en ervoor zorgen dat de economie niet langer functioneert onder de dictatuur van de markt, maar onder een democratisch geplande socialistische economie.

Op de gevestigde media moeten we niet rekenen om correct over onze strijd te berichten.

Koop maandblad De Linkse Socialist voor 2 euro of neem een abonnement van 20 euro (meer mag ook als steun).

LSP

WWW.SOCIALISME.BE

WWW.FACEBOOK.COM/

LSPPSL.LINKSESOCIALISTISCHEPARTIJ/

